

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Theologicae Quibus exhibentur quaedam
Observationes circa aliquot Propositiones De Luxuria &
Abortu Inter LXV. A SS. Domino Nostro Innocentio XI.
Condemnatas**

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1684?]

Præfatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40549

P R A E F A T I O.

Post horrendas Propositiones de Homicidio quas in postremis Thesibus nostris expendimus sequuntur duas in Decreto 33. D. N. quæ procuratos Abortus faciunt licitos, qui cum ad Homicidium indubie pertineant, in prefatis Thesibus de illis agendum fuisse fortassis videbitur; sed quia malitiam propriam & specialem habent, seorsim tractandos esse censuimus. Sane quia materia salebrosa & obscana est, atque ideo multis non immerito minus grata, propensiores fuissimus ad omittendam, nisi necessitas & utilitas multorum aliud suassisset. Ut autem de Propositionibus ad Luxuriam pertinentibus in eodem Decreto damnatis necesse non sit sapienter agere, visum est nonnihil recedere ab ordine quo ibidem descriptæ sunt, & cum 34. & 35. quæ sunt de Abortu, examinare 48. 49. & 50. Et quidem incipiendum judicavimus, a 48. de Mollitie, quia sana doctrina de hoc peccato viam sternit ad ea quæ de aliis dicenda sunt.

C O N C L U S I O P R I M A. D E M O L L I T I E.

§. 1.

Qui Mollitiem negant jure naturæ esse prohibitam, facile idem negabunt de aliis pejoribus ac infandis in isto genere flagitiis.

Propositio 48. inter condemnatas sic habet: *Mollities jure naturæ prohibita non est, unde si Deus eam non interdixisset, sapè esset bona & aliquando obligatoria sub mortali.* Authores famosi Speciminis pro hac propositione allegant Caramuelum, virum illum quem quidam laxitatum patroni summis laudibus extollunt, dum illum vocant *Virum doctissimum & acutissimi ingenii, non solum scholastice & moralis Theologiae, ut loquitur Diana, sed etiam politionis litterature peritissimum.* Verba Caramuelis in Theologia morali n. 1603. sunt: *Si Deus Mollitiem non interdixisset, numquam esset mala, sapè esset bona & aliquando obligatoria sub mortali.* Ita ille, qui cum ibidem num. 1607. dicat infandas Sodomæ & peiores spurcitas esse ejusdem speciei infimæ cuius est Mollities (quam sententiam reputat tam claram, ut contraria videatur error in Philosophia) procul dubio censet de his criminibus contrà naturam quod de Mollitie, nimis quod talia libidinum monstra, si Deus non interdixisset, non essent mala, quod sapè essent bona & aliquando obligatoria sub mortali. Poterat proinde ita laudatus Caramuel de Sodome alisque nefandis contrà naturam sceleribus dicere, quemadmodum num. 1605. de Mollitie: *Esum poni alias indifferentes, inquit, primis hominibus interdixit Deus, quia voluit & potuit, utpote rerum universarum Creator & Dominus. Seminis etiam effusionem inhibet, non quod ipsa sit mala antea preceptum, sed quod ipse sit Dominus, nos servi; ipse Creator, nos Creatura; ipsi competit præcipiendi autoritas, novis obediendi gloria relata sit.* Ex quibus-consectarium est quod juxta Caramuelum Sodoma non peccaverit, quandoquidem lex positiva quæ peccata contrà naturam prohibuit Israëlitis, tum neandum esset lata. Eadem ratione libidines istas exercuerint Chananæi sine peccato, imo & universæ Nationes Gentium quæ olim extiterunt post latam Legem in Monte Sinai: et si enim Deus annuntiaverit verbum suum Iacob, *justicias & judicia sua Israël;* attamen non fecit taliter omni nationi, & judicia sua non manifestavit eis. Adversus spurcissimam illam Caramuelis cum suis consecrariis doctrinam cum Augustino dicimus: "Flagitia quæ sunt contra naturam ubique ac semper detestanda atque punienda esse, qualia Sodomitarum fuerunt: quæ si omnes Gentes ficerent, eodem criminis reatu divinâ lege tenerentur; quæ non sic fecit homines ut se illo uterentur modo; violatur quippe ipsa societas quæ cum Deo nobis esse debet, quum eadem natura cujus ille author est, libidinis perversitate polluitur. Lib. 1. Conf. cap. 8." §. 2. Qno